

เป็นวรรณคดีสำหรับเห่กล่อมพระบรรทม ซึ่งแต่งเอาไว้ ๓ คราว ตามข้อสันนิษฐาน

ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ คือ แต่งสำหรับกล่อมหม่อมเจ้า

ในพระองค์เจ้าลักขณานุคุณคราวหนึ่ง กล่อมลูกเธอในพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวคราวหนึ่ง

หรือแต่งถวายสำหรับกล่อมพระเจ้าลูกเธอในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในสมัยรัชกาลที่ ๔ นั้น

บทเห่กล่อมของสุนทรภู่ ใช้กล่อมบรรทมเจ้านายตลอดรัชกาล

ผู้แต่ง                      สุนทรภู่

ความมุ่งหมาย            เห่กล่อมบรรทมเจ้านาย

ลักษณะการแต่ง        เป็นกาพย์เห่ คล้ายคลึงกับกาพย์ยานี

เนื้อหาสาระ

มีทั้งหมด ๔ บท คือ บทเห่จ้บระบำ บทเห่กาگی บทเห่พระอภัยมณี และบทเห่โคบุตร

บทเห่กาگی

เห่เอ๋ยเห่กล่าว            ถึงเรื่องราวสุกฉา

ครุฑราชบัลลังก์            อัมกาก็บิน

ที่มา วรรณกรรมกรุงรัตนโกสินทร์ สมัยรัชกาลที่ ๑ ๒ ๓ . อุทัย ไชยานนท์